

[J. M. Pedersen.]

altid chaufføren, der må være vågen og redde disse menneskers liv. Det synes jeg de skal have en tak for her.

Når vi taler om hastighed, vil jeg også gerne sige, at der er mange ude på vejene, som kører langsomt, kører søndagstur. Hvor mange gange ser man ikke, at de får en hel kø bag sig, og man kan ikke forlange, at fordi en bilist har tid til at køre 30—40 km, skal alle andre blive bagved. Når så en bryder ud, sker der måske en ulykke, og så er det den, der bryder ud af køen, som får skylden, mens det i virkeligheden er ham, der kører langsomt og måske kører ude på midten af vejen, der er årsag til det, der sker. Jeg synes, at lige så vel som man taler om en hastighedsgrænse, skal der være en grænse for, hvor langsomt en bilist må køre, hvis han kører på midten af vejen. Han må gerne køre langsomt, men så skal han holde sig i den højre side, og så skal han give mulighed for, at de bagved kørende kan komme forbi. Jeg tror altså ikke, at en hastighedsgrænse løser problemet.

(Kort bemærkning).

A. C. Normann: Det er en enkelt bemærkning af det ærede medlem hr. Holmberg, der tvinger mig til at klargøre mit standpunkt til spritpromillen, idet det ærede medlem, formentlig uforvarende, sagde, at jeg havde pillet ved grundlaget for bedømmelsen af spritpromillen. Det er ikke rigtigt, og det må jeg tilbagevise. Jeg er bare kommet med en parentetisk bemærkning om, at man ikke kunne afvise muligheden for fejltagelser og forveksling af blodprøver.

(Kort bemærkning).

Jørgen Jørgensen (Ullerup): Jeg har en bemærkning til det ærede medlem hr. Tholstrup om færdselskultur. Det er muligt, at der ude i det kvarter, hvor det ærede medlem bor, ved Strandvejen, er en fin færdselskultur; det er nu ikke den almindelige opfattelse. Det ærede medlem skulle prøve at se på, hvordan man bærer sig ad andre steder, hvordan motorcykler snurrer rundt i svingene med løftede hjul på sidevognen,

så ville han få en helt anden opfattelse af det, vi kalder færdselskultur.

Jeg vil dernæst meget stærkt advare de herrer globetrottere, som har været rundt om, i Moskva, New York og andre steder, medens vi andre kun kommer til Mariager eller Bogense, når vi tager på ferie, imod at gå over for rødt lys. Efter min opfattelse er rødt rødt og grønt grønt, og det drejer sig i alleruheldigste tilfælde om et halvt minut. Derfor vil jeg gerne anbefale, at man fastholder, at rødt er rødt og grønt er grønt både for fodgængere, cyklister og automobilister.

Hvad angår det spørgsmål, der er rejst om lægers vægning ved at udtage blodprøver, er det min opfattelse, at enhver ansvarsbevidst læge vil føle det naturligt at udtage de blodprøver, der kræves. Jeg skal anbefale, at man også stemmer imod ændringsforslag nr. 14.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Må jeg begynde med at takke udvalget for det meget store arbejde, der er udført. Jeg kunne i og for sig, skønt det strider mod min natur, fatte mig i korthed, fordi jeg kan henvise til de bemærkninger, der er fremsat af mit partis ordfører både som ordfører for udvalget og som ordfører for mit parti, men jeg finder det alligevel rigtigt at knytte nogle kommentarer til noget af det, der er fremført.

Jeg vil gerne understrege, at jeg synes, der fra alle sider i udvalget er vist megen forhandlingsvilje. Man tage mig det ikke ilde op, når jeg siger, at jeg navnlig synes, at min gruppe har vist megen forhandlingsvilje, det forstod jeg at det ærede medlem frk. Helga Pedersen var villig til at anerkende. Jeg benytter lejligheden til også at takke det ærede medlem hr. A. C. Normann for de meget venlige bemærkninger, han gjorde til mig.

For at understrege, at jeg synes, vi har vist megen forhandlingsvilje, vil jeg gerne sige, at forholdet jo er det, at vi i min gruppe har været meget betænkelige ved nogle af de ændringsforslag, vi er medforlagsstillere til. Det gælder f. eks. ændringsforslag nr. 10 til § 13 om periodisk eftersyn af personmotorkøretøjer, motorcykler o. s. v., idet vi i og for sig fandt, at der måtte